

הכרעת דין וגזר דין

1. הנקבלת הינה תלמידה לתואר ראשון בחוג לתקשורת החל משנת תשע"ד. במסגרת הקורס "שיטות מחקר כמותניות בתקשורת" היה על הנקבלת להגיש מטלת אמצע בכתב. ביום 29/6/15 פנתה הנקבלת למתרגל הקורס בבקשת דחייה של מועד ההגשה היות והיא רוצה להחליף את נושא העבודה, המתרגל אישר לה דחייה של יומיים. במהלך בדיקת העבודה גילה המתרגל כי במאפייני הקובץ של העבודה שהוגשה על ידי הנקבלת רשום שם של מתרגל אחר בקורס מקביל בחוג לפסיכולוגיה. מבדיקה שנערכה עלה כי הנקבלת העתיקה את עבודתה מעבודה שהוגשה שנה קודם לכן בחוג לפסיכולוגיה.
2. הקובלת טענה כי במעשים אלו עברה הנקבלת עבירה של הונאה בבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו – עבירה לפי סעיף 29.3 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח). כמו כן, עברה הנקבלת לטענת הקובלת על עבירה של הפרה של הוראות המתייחסות לבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו, לרבות הוראות בדבר התנהגות במהלך בחינה בכתב או בעל פה – עבירה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).
3. הנקבלת הודתה בעובדות, אך בתחילתה כפרה באשמה בטענת כורח ונקבע דיון הוכחות. לדיון הגיעו הצדדים עם הסדר טיעון, במסגרתו הודתה הנאשמת הן בעובדות והן באשמה. הצדדים הסכימו שהעונש הראוי הוא הרחקה מלאה לסמסטר א' תשע"ו והרחקה חלקית לסמסטר ב' תשע"ו תוך מתן אפשרות לנקבלת ללמוד 4 ש"ס באותו סמסטר, פסילת הקורס המקורי והרחקה על תנאי לשנה למשך שנתיים. הקובלת הסבירה את ההקלה בעונש בכך שהיא ראתה חשיבות במקרה ספציפי זה לתת לנקבלת אופק בעניין החזרה ללימודים. יחד עם זאת, נסיבותיה של הנקבלת לא הצדיקו המרה של הסמסטר כולו בעבודות שירות.
4. קיבלתי את עמדת הצדדים שמדובר בהסדר טיעון ראוי בנסיבות המיוחדות של המקרה, ולאור כך אני גוזר על הנקבלת:
 - הרחקה בפועל מסמסטר א' תשע"ו והרחקה חלקית מסמסטר ב' תשע"ו כך שיותר לנקבלת להירשם וללמוד סך של 4 ש"ס בסמסטר ב' תשע"ו.
 - פסילת הקורס נושא הקובלנה.
 - הרחקה על תנאי של שני סמסטרים למשך שנתיים.
5. ניתן ביום _____ בהיעדר הצדדים. יפורסם ללא שם הנקבלת.

ד"ר עמית פונדיק
סגן ממונה על המשמעת